

V NEMCIJI je veliko pomanjkanja, a otroci so vseeno deležni zahabe in pa tudi postrežebe, ki jim jo nudi ameriški Rdeči križ.

Vloga Anglije v novi ameriški vnanji politiki

Tekma za nadvlast v centralni Evropi in na srednjem vzhodu. — Ekonomski pomoč Avstriji in Madžarski. — Tudi Iran pričakuje "posojilo"

Anglija je bila dolgo dobo "vladarica valov". Imela je po stojanke po vseh oceanih in morjih. Njena policijska sila je segala po vsi Aziji, po velikem delu Afrike, in njena gospodarska premoč si je podvrgla Kitajsko, Argentino, razne balkanske in mnoge druge dežele po svetu. Angleži so se postavljali, da solnce na britanskem imperiju nikdar ne zaide.

Imperijski nastanejo in padajo

A že pred prvo svetovno vojno je bilo očvidno, da so stari vladarici valov tla omajana in na njeno mesto je stopnjenja prihajala nova sila — Zed. države.

Prestiž Anglije med podjarmljimi ljudstvi je med tem plahnel, rastel pa je ugled Zed. držav.

Med drugo svetovno vojno in pozneje je bil britski imperij še bolj izpodkopan. Indiji in Burmi je bila obljuhovljena svoboda. Egipt zahteva osvoboditev izpod angleške vojaške ter politične kontrole. Angleški vpliv je omajan tudi v drugih arabskih deželah. In Turčija se je začelo obračati za zaščito k Zed. državam, ker Anglija ni več dovolj močna, da bi jo mogla imeti v varstvu pred zahtevami Sovjetske unije.

Tudi palestinskega vprašanja angleška vlada ni mogla rešiti.

Ko si je dobila po vojni Grčija spet nazaj v svojo sfero, j. vladu v Londonu uvidela, da je velik del grškega ljudstva proti njeni nadvlasti. Zato je Churchill poslal v Grčijo okrog deset tisoč vojašta, da utrdi Angliji prijetijski rojalistični režim in pripomogel je grškemu kralju nazaj na prestol.

Ampak težave omagujoče grškega imperija se kupiči vseeno in vrh tega se doma sil na gospodarska kriza, ki je nastala skozi minule mesece veliko vsled vremenskih neprilik kakršnih Anglija v toliki meri že dolgo ni imela, ako sploh kdaj.

Zed. države prevzemajo vlogo Anglike

Imperializem je Anglija nekoč donašal, da je bila najbogatejša dežela na svetu in London je bil svetovni finančni center do pred okrog trideset leti, ko ga je začel izpodrivati New York.

V minuli vojni je Anglija še bolj obubožala kakor v prvi. Vzil temu si je še prizadevala obdržati Indijo v svojem območju, toda dohodkov ni imela več toliko od nje. Skušala si je ohraniti arabske dežele pod svojim gospodarskim krovom in svoja oljna bogastva v Sredozemlju še bolj utrditi. Toda začeli so ji konkurirati ameriški interesi in ji izpodnesli tla posebno v Saudi Arabiji, kjer so dobili privilegij za izrabljivanje skrajno bogatih

zaslišavanja raznih predstavnikov unij, trgovske komore, veze industrialev in drugih zainteresirancev se so vršila pred Kongresnim odsekoma za delavce zadeve sedem tednov in jih ni še konec. Posebno ne je pred odsekom, ki ima opraviti s preiskovanjem protiameriških aktivnosti.

Najbolj ugaja reakcionarjem v kongresnih odsekih bivši komunist Louis Budenz in drugi, ki so bili udeleženi v komunističnih strategijah, sedaj pa "razgaljajo" svoje bivše kolege.

Dnevno časopis je piše o tem na dolgo in široko. In pa da je treba proti tej nevarnosti (komunizmu) kaj odločnega ukre-

Ali pomeni nova ameriška vnanja politika smrt za organizacijo Z. N.?

Bivši podpredsednik Henry Wallace je dejal, da Trumanova nova vnanja politika — ako se mu jo odobri — pomeni politiko sile — in pripravljanje tal za novo vojno. Apeliral je na ameriško ljudstvo, naj to nakano prepreči.

On je za utrjevanje organizacije Združenih narodov in za politiko vzajemnosti namesto da ropotamo z brzostrelkami, topovi, bombniki in pretimo z atomsko bombo.

Je za pomoč Grčiji, toda s plugi in z gnojili za nene skromne nijvice, ne z brzostrelkami za ubiranje njenih lastnih ljudi.

Pokojni predsednik Roosevelt si je dal za svoj temeljni cilj zgraditev organizacije zaveznih narodov v svetovno enoto, ki naj bi ustvarila "štiri svobodne" in uveljavila atlantski čarter. In ko bo mir z deželami, ki so se prej borile na nacijski strani sklenjen, naj se i njim pomaga v demokratiziranju in se jih sprejme med ostale Združene narode.

Trumanov govor v kongresu 12. marca pomeni, da je Rooseveltova lastna stranka izrekla nad njegovim idealom — nad organizacijo Združenih narodov smrtno obsodo.

Dasi je bil Roosevelt idealist in veroval v človečanstvo, je bil njegov prednik predsednik Woodrow Wilson že večji humanitarec. Zamislil si je človeško družbo tako vzorno in vzajemno, da v nji ne bo več nobenih krvic. Njegovih štirinajst točk je vplivalo na svetovno javnost kakor električni tok. Toda ker ni računal s silo imperializma in kapitalizma in z ignoranco mase, je prepozno spoznal, da v sistemu gole sebitnosti ni prostora za ideale. Najprvo je vsled tega treba PORAZITI vzroke, radi katerih vojne NASTAJAJO, in PORAZITI sebičnost. Iztrebiti je treba pohlep po izkorisčanju, ali bolje, iztrebiti mednarodne legalizirane tatove, ki plenijo prirodna bogastva, odirejo na sto in sto milijonov ljudi, vse v imenu "postave, reda in mira" in sedaj v imenu "svobode" in "demokracije".

Predsednik Wilson je bil v zveznem kongresu temen že predno se je vrnil iz mirovne konference v Parizu. Njegova zamisel — liga narodov — je bila v zveznem kongresu zavrnjena. Oziroma so jo razmrcvarili že na mirovni konferenci predstavniki Velike Britanije, Francije, Italije in Japonske. Wilson je umrl razčaran in obutan, ko je uvidel, da je bila zmaga zaveznikov v prvi svetovni vojni zmanjšana.

Roosevelt je umrl prej predno je mogel uvideti, da bo njegova zamisel za izboljšanje pokojne lige z novo organizacijo, z namako Združenih narodov, doživel bržkone še tragičnejši konec kot ga je Wilsonova ustanova.

Kot takrat, se vrši i sedaj boj med interesni — in kot se ni šlo imperialistom takrat, tako se jim tudi danes ne gre za demokracijo.

Nepismenost v Italiji naraste

Pred vojno je bilo v Italiji 22 odstotkov prebivalstva nepismenih. Sedaj jih je 40 odstotkov.

Prosvetni minister Guido Gonnella je nedavno sestavil statistiko, iz katere je razvidno, da je bilo izmed vsakih 1000 upoklicancev v armado, v starosti 20 let, 350 nepismenih.

Ob enem je poročal, da je 30.000 učiteljev iz ljudskih šol ter 20.000 učiteljev iz srednjih šol brezposebnih.

Vlada je na njegovo priporo-

čilo sklenila pobijati nepismenost s posebnimi tečaji in vojašnicah, in industriji in na deželi, da na ta način pobija ne samo analfabetstvo temveč preskrbi tudi zaslujek brezposebnim učiteljem.

Dolg zvezne vlade

Dolg zvezne vlade je začel jačati naraščati že med depresijo, nato pa z "lend-leasnim" dajatvami. V nebotične višine pa se je dvignil med vojno. Sedaj znaša 261 milijard dolarjev. Pol leta pred napadom na Pearl Harbor je znašal 49 milijard.

Kongresni odsek za ščitenje malih podjetij obupava

Senator Morse iz Oregonia si prizadeva spraviti pred publico dejstvo, da je ameriška industrija, obrt ter bankarstvo čezdalje bolj monopol izozujoče se skupine industrialnih ter finančnih magnatov, in da se malemu biznisu obeta bolj in bolj dvomljiva bodočnost.

Odsek za ščitenje malega biznisa pa je težko spraviti kačo kampanjo in poročila s kričecimi naslovi v tisk, kajti tudi veliko časopisje in veliki magazini so posesti monopolistički skupin, pa ne pusti, da se bi vpilo proti njim.

V tej deželi je kajpada še vedno na tisoč korporacij. Toda kongresni odsek je po dolgem raziskovanju podatkov v trgovskem, finančnem, agrikulturnem, notranjem ter v delavskem departmaju dogral, da ena desetina enega odstotka korporacij posedejo nad polovico — ali točno 52 odstotkov vse korporacijske imovine. To se pravi, manj kot pol odstotka korporacij posedejo nad polovico ameriškega bogastva, in naravno, da tako ekonomika velesila indirektno kontrolira tudi ostalo polovico.

V dvajsetih državah je skor vse korporacijsko bogastvo posest ene ali pa dveh, treh korporacij.

Koncentriranu narodnega bogastva v pest tega pol odstotka korporacijskih magnatov seveda ni še konča. In ga-ne bo, ker razvojni zakon pod kapitalizmom je tak, da velike kombinacije postajajo še večje, manjše pa vedno manjše, oziroma izginjajo v žrelih velikih.

Mali biznis se je tega procesa vedno bal in ga hotel ustaviti. Včasi je bilo to malo "svobodno podjetništvo" v kongresu, ki je vplivalo na zmanjšati svoje bojne sile. Pravi, da bi se razorzovali dopustili, bomo postali prešibki, da se bi mogli uspešno braniti pred napadom. A v Moskvi smatrajo, da smo mi tisti, ki se pripravljamo na napad. In naša vojna oporišča so sedaj vse na krog Sovjetske unije. In atomski bombe imamo.

V Peoriji (Ill.) je bil ustreljen iz zasede ravateljev železnice Toledo, Peoria & Western, George P. McNear. Na njegovi progredi stava železničarjev že nekaj let. Vse uniye železničarjev

KOMENTARJI

Zbira in presoja uređnik

Senator Brooks (republikačec) so bile proti njemu. Njegovi stražniki so par piketov ubili. Sedaj preiskujejo, kdo je McNearjev morilec. Razpisanih je bilo mnogo nagrad in ktor zločinka izda, dobi okrog \$50,000. Zgrajanje nad tem umorom je bilo v tisku in v radiu veliko po vsej državi.

V Chicagu je šla neka ženska — mati petih otrok, kot vselej okrog šeste vsako jutro, v pekarji, da prinese družini svežega peciva. Našli so jo na pločniku s prestreljeno glavo. Tu kajnji časopisi so par dni precej pisali o tem in razpisana je bila nagrada tisoč dolarjev tistem, ki izsledi zločinca. Na to se je na umor pozabilo, saj kar se časopisi tiče. Ta in pa prej omenjeni slučaj dokazujeta, da se tudi v takih tragedijah pozna, da živimo v razredni družbi.

William Z. Foster je na potovanju turi po Evropi. Dne 15. marca je bil v Rimu. Od tam je šel v Beograd. Potovanje pa mu je pokvarila veda, da se je pričela proti njegovemu stranki, kateri predseduje, velika kampanja, ki meji že na hysterijo. In tajnik delavskega departmaja Schwellenbach pa je predlagal, da naj se komunistično stranko prepove. V Angliji so v tem oziru pametnejši. Niti Churchill ni še zahteval, da naj se komunistični stranki zavije vrat.

Ali se hočemo potruditi dobiti letos Proletarju tisoč novih naročnikov?

Frank Podboršek iz Clevelandu pravi, da je naročnik Proletarca od početka. Torej mora biti že v letih, ker Proletarec izhaja 42 let. Na naš apel, da bi vsakdo dobil Proletarju letos novega naročnika, se je potrudil in postal eno celoletno novo naročnino in pa \$1 v tiskovni sklad.

On ni edini "old timer", ki skribi za obstoj tega lista. Spomnimo se n. pr. Johna Terana na Elyju, Minn., ki je agitator za naše gibanje od početka. Letošnjega družinskega koledarja je spet mnogo razpečal in mu dobil tudi številno oglasov. In to vzlici temu, da živi izven mesta, da mu je nad 70 let in da je bil pred dobro letom težko pobit.

In pa stari pionir John Marolt v West Mineralu v Kansusu. Kadar le more, poagitira za Proletarca.

Vsi naši čitatelji poznaajo Nacetu Žlembbergerja, ki živi v vzhodnem Ohio. On je naš agitator od početka. Že ob ustanovitvi lista mu je dobil v takratni naselini Glencoe, O., nad 50 naročnikov. Na starost je izgubil pri delu oko in opečal. A še vedno nam pošlje kako naročnino in naročil je par izvodov koledarja.

Dalje Mike Kopac v Barbertonu. In našeli bi lahko mnogo drugih, ki so v seznamih naših agitatorjev po 20, 30 in eni od začetka — torej nad štirideset let.

Nekaj pionirjev je moral z aktivnostmi vsled slabega zdravja odnehati, a Proletarca še prejemajo in nam tu pa tam pošljajo par vzpodbudnih vrstic.

V tej številki je seznam poslanih naročnin z naslovom "Agitatorji na delu". Iz njega je razvidno, da je dobil Angela Zaitza v minih štirih tednih osem novih naročnikov, Louis Barborich štiri, Martin Judnich dve, D. J. Lotrich pet, John Košin dve in ravno tako Frank Podboršek ter John Spiller.

Vsega skupaj smo dobili v minih štirih tednih 173 obnovitvenih ter novih naročnin, v prejšnjih štirih tednih pa 194.

Ako se pomici, da so bili prejšnji in ta mesec zelo zaposleni tudi z razpečavanjem Ameriškega družinskega koledarja, jih je treba priznati, da so izvršili i za list veliko dela.

Toda kar vedno poudarjam, premalo jih je. V tem izkazu je zastopani samo petindvajset posameznikov. Gotovo ima Proletarec stotine takih naročnikov, ki mu žele uspeh. In gotovo ima skoro vsakdo tu pa tam priložnost vprašati prijatelja ali znance, naj si naroči Proletarca, ali prispeva v tiskovni sklad. Ako bi imeli tisoč takih, ki so omenjeni zgoraj, pa bi se naša želja za tisoč novih naročnikov uresničila.

In ker imamo več kot tisoč takih prijateljev, ki žele več naročnikov Proletarca, torej potrudimo se VSI SKUPAJ in cilj BO dosežen.

Ameriško unijsko delavstvo pred nevihto

Zaslišavanja raznih predstavnikov unij, trgovske komore,

veze industrialcev in drugih za-

interesirancev se so vršila pred

kongresnim odsekoma za delav-

ce zadeve sedem tednov in jih

ni še konec. Posebno ne je pred

odsekom, ki ima opraviti s pre-

iskovanjem protiameriških ak-

tinosti.

Najbolj ugaja reakcionarjem v kongresnih odsekih bivši komunist Louis Budenz in drugi,

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

NABOGENINA v Združenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;
za četrti leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do poštedelja
pojdilne za priobčitev v številki tekočega tedenja.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co.
Inc. Established 1906.

Editor..... Frank Zaitz

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2801 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.

Telephone: ROCKWELL 2864

Čemu trditi, da se gre v Grčiji in
v Turčiji za obrambo demokracije?

Zed. države so se odločile postati vodilna sila v Sredozemlju in cena je, da pride pod njihno področje Grčija in Turčija. To naj namreč postaneta naši bazi za mornarico, vzletališča ter za kopno armado.

Predsednik Truman je govoril, kako bo prekritev ameriške vnanje politike v zveza na znanje javnost tu in drugod po svetu.

Ko je govor končal, je šel za nekaj dni na počitnice v Florido — po zdravnikovih navodilih seveda. State Department pa se je med tem hotel uveriti, kako bo prekritev ameriške vnanje politike v zveza na znanje javnost tu in drugod po svetu.

Predsednik Truman ni prav nič zakrival, da pomeni ta preobrat boj proti "komunizmu". Torej zoper Sovjetsko unijo.

In v Moskvi to prav tako dobro vedo kot v Washingtonu in v Londonu. Winston Churchill je končno s kovanjem anglo-ameriške zveze vendarle na celi črti uspel, čeprav že dolgo ni več premier.

Ampak oglašati to politiko — kot da je v bran za svobodo Grčije in demokracije, to je vendar grdo! Mar naj bi naravnost povedali, da je to boj za oljna polja na Srednjem vzhodu — za šeitenje Saudi Arabije, ki so jo dobili naši oljni interesi v svoje področje, in le zaradi tega je treba zajeziti ekspanzivno, agresivno politiko Sovjetske unije.

Cemu se Zed. države ne bore za demokracijo v Španiji? Ali na Portugalskem?

Nu, to je radi tega, ker smo proti "komunizmu". In ako je alternativa po mnenju našega državnega depačmenta, ali se je treba odločiti za totalitarstvo levice, ali pa za totalitarstvo fašizma, smo rajše za slednjega. Tako je tukaj po Trumanovem govoru ugotovil tudi konservativni clevelandski dnevnik Plain Dealer. Tisti članek je bil citiran v poročilih po radiu, ker je bil od daglednega, velikega časopisa te vrste".

Grčijo podpira angleška vlada, ki ima tam kakih deset do petnajst tisoč mož. To stane. Grška vlada nima zaslombe med našimi — hkrati ali bo jo imela, bi ji njeni armada zadostovala. Steje po mnenju inozemskih časnikarjev kakih 100,000 mož. Opozorili so jo Angleži in vežbajo jo njeni oficirji. Gerilcev pa je po istih virih le kakih "devet tisoč". Ali je potem takem treba proti tem primitivno oboroženim ljudem, ki se upirajo fašističnemu kralju ter njegovi vladni, armodi nad 100,000 mož?

Predsednik Truman je dejal, da je 85 odstotkov grškega načoda na strani sedanje vlade.

Bivši podpredsednik Wallace, ki je bil potem v Trumanovem kabinetu nekaj časa trgovski tajnik, meni, da so take trditve skrajno zavajalne. Kajti tistih 85 odstotkov volilcev, ki so se izrekli za kralja Jurija ter njegov režim, je bilo odbranih — drugim je bila glasovalna skrinjica zaprta, leviciarske skupine pa so take volitve bojkotirale.

Grčija je že v prvi svetovni vojni veliko pretrpela. Vedno je bila izrabljana v imperialistične namene. V poslednjih letih je vladala Velika Britanija. Churchill je v vlogo zanj zahteval tudi na konferenci velike trojice na Jalti ter na raznih drugih njenih sestankih, ki so se jih udeleževali on, Stalin in Roosevelt, ali pa njihni vnašni ministri.

Stalin je nedvomno na enem takem sestanku privolil, da si Rusija Grčije ne bo lastila pod svojo sfero. Tista konferenca je bila harmonična.

Vsi vemo, da je Grčija vzleč svoji revščini, vključ svoji slavnosti, včilj slovesu, da je ona zibelka demokracije, in da ta beseda (demokracija) izvira iz grčine — da je ta Grčija danes vse lej drugega kot demokracija.

Njen kralj je kot že rečeno notoričen fašist. Njen sedanji režim je saj napol fašističen — milo rečeno.

Njeno ljudstvo je obubožano kot menda v nobeni deželi toliko. In v svojih notranjih zadevah je brez besede. Kajti ko je Angleži rekli, da bo vztrajala pri vesilih Grčije samo še do 31. maja, in je to sporočilo Trumanu — češ, sedaj pa naj jih Zed. države primejo v roke, se je to zgodilo.

V imenu svobode seveda, v imenu borbe proti totalitarstvu in najbolj kajpada v imenu borbe proti komunizmu.

Kar bomo s svojimi štiri sto milijoni dolarjev sedaj v Grčiji podprtli, ni demokracija temveč podprtli bomo grškega kralja ter njegovo fašistično vladilo, kar we prav tako dobro tudi svečni senator Vandenberg iz Michigana kakor mi, in pa Bevin, Molotov in naš novi državni tajnik Marshall.

Naša sedanja politika v Grčiji in v Turčiji je le nadaljevanje protidemokratične vnanje politike angleškega torijskega režima pod Churchillom.

Churchill je bil samo v Angliji za demokracijo in kajpada še bolj kot zanj pa je bil in je še sedaj za kapitalizem in za angleški imperializem.

Delavska vlada, ki je dobila to dedičino, se je je mislila izneniti tako, da bi bila ovca cela in volk sit — posledica pa je silna kriza v Angliji. In je ni samo blizvod povzročil! V treh ali štirih snežnih nevihtah je vrgel deželo in vso njeno produkcijo iz tira. Toda tudi ako bi ga ne bilo, Anglija je bila industrialno ter poli-

ZAOBRNENA SIGNALNA ZASTAVA na ladji ponemli klje na pomoč — SOS. Gornje je mibiška ladja, ki je v nevihti ponesrečila in bila v procesu potapljanja. Na pomoč ji je pristala oljna ladja (tanker), ki je resila njebo moštvo.

AMERIŠKA POLITIKA NA PACIFIKU POT V VEČANJE NAŠEGA IMPERIJ

Sedaj, ko se v Moskvi prebere glede bodočnosti Nemčije, in ko je Truman tako določno poddaril, da so mejne sfere Združenih držav pomaknjene prav v notranjost Srednjega vzhoda, v Grčijo, Turčijo, Saudi Arabijo itd., je zanimanje za zatevamo Ameriške vlade po bivših japonskih otokih na Pacifiku nekoliko ponehalo.

Poročevalci agencije ONA, Owen Lattimore, razlagata, da je naša vlada prvič omenila, da zahteva te bivše japonske otroke na Pacifiku zase, se je zdelo, da ji bodo nasprotno Sovjeti, Angleži, Avstralija, Nova Zelandija in tudi Kitajska.

Toda Moskva je rekla, da nima nič proti. To presenetljivo izjavilo si je začela javnost razlagati tako, kot da ima USSR pri tem svoje posebne motive.

Nato Lattimore razlagata, da se še vedno nismo naučili tega, da je popolnoma odveč razmišljati o motivih, kajti ugibanje o motivih je navadno popolnoma brezplodno pri vseh problemih visoke politike. Edino pravilni postopek je ta, da ostane strogo pri stvarnosti in raziskuje dejanski položaj, struje in psihologični pomisliki je zem-

težnje, interese in okoliščine.

Naj takoj tu omenim, da je besedilo ruskega pristanka na ameriški predlog nepovoljno, ker poudarja najbolj nezaželeni del naših razlogov za poverjenštvo nad otočji Tihega oceana. Naglašanje dejstva, da je Amerika zavzela pacifiška otočja za težko ceno v krvi. In v česarju, je napotilo marsikoga, da pričakuje zdaj, da bodo Rusi v drugih predelih naglašali svoje lastne žrtve, ter skušali na ta način opraviti nekatere svoje zahtev.

Pomisliki in bojazni, katere utegne pri manjših narodih izvzeti tako dokazovanje, so najbrže velike važnosti za bodočnost. Siro Azijski in prav posebno v Kini se bodo narodi še dolgo spominjali japonske uteviljitev za vojaško okupacijo njihovih del — namreč, "žrtve v krvi in denarju". Ako bodo zdaj narodi, ki so porazili Japansko v geslu mednarodne enakopravnosti, naglašali iste razloga, utegnijo ti narodi smatrati, da je to odmet ali pa oznanilo novejša.

Toda še večje važnosti kot dejanski položaj, struje in psihologični pomisliki je zem-

težnje, interese in okoliščine. Naj vidijo. Važnost ameriške postojanke na omenjenih mandatiranih otočkih postane jasna še ko jo primerjam z ostalim svetom. Pomisli je treba, da smo celi skoraj istočasno s predlogom o pacifiškem otočju e tem, da nameravamo prevzeti del odgovornosti Anglie v Grčiji — pri tem je osnovna misel ta, da bomo mi plačevali, Angleži pa bodo vzdrževali svoje vojaštvo v tej deželi.

Ali sta oba dogodka povezana med seboj? Brez vsakega dvoma! To nam razoveda, kako je ameriško carstvo širilo svoje meje od dneva poraza Japanske sem. Prvič, ki nas je opozoril na to, da moramo to načrtanje svojega območja pravilno ocenjevati, je bil Walter Lippmann — kar je zelo umetno, ako pomislimo na njegov delež pri širjenju ameriškega vpliva v Sredozemlju. Lippmann misli, da Angleži izgubljuje svoje carstvo, ter da bo dobro, ako mi prevzamemo saj nekateri izmed postojank, kateri Angleži opušča. Obenem pa nas opozarja na nevarnosti takega nasledstva in svari pred prevzemanjem sovraštva in opozicije, katero nam Angleži tudi prepušča v kraju, katerih ne more več nadvladati.

To je velika nevarnost, na kateri bo morali pomisliši oni, ki svetujejo, da potrebuje Amerika opozvališča in oporišča proti Sovjetski uniji — na Dardanelah, v Aziji in na Pacifiku. Naprost med nami in Veliko Britanijo palogama narašča. Politika v Grčiji ni bila nikdar priljubljena med volilce, ki so nagnali Churchilla. Ako bomo plačevali angleško okupacijsko armado, bomo skoraj priveli do tega, da bodo angleški vojaki nekakšna ameriška kolonialna armada. To pa bo ogromno okreplilo opozicijo proti sedanjim politiki delavskih vlad.

Na Pacifiku pa bomo videli, da te postojanke niso bile napravljene proti Sovjetski uniji. Iz njih gledamo mnogo bolj na britanske, francoske in nizozemske kolonialne posesti...

Tudi Kina bo nekoč industrijalizirana in ne bo hotela ostati gospodarsko preveč odvisna od Amerike. Indoneziji in drugim narodom vzhodne Azije bodo postali neodvisni in do neke mere mogočni. Ali bodo smatrali, da jih ameriške postojanke na Pacifiku ščitijo ali ogrožajo? Kdo ve?

Ako vam je naročnina potekla, prosimo, obnovite jo čimprej.

NE ČAKAJTE,

da prejmete drugi ali

tretji opomin o

potečeni naročnini.

Obnovite jo čimprej.

vam poteče. S tem

prihramite upravi na času

in stroških, ob enem pa

izvršite svojo obveznost

naprav listu.

Norvežka odklonila aplikacijo Sovjetske unije za utrditev Spitzberških otokov

Med Zed. državami in Kanado na eni strani in med Sovjetom na drugi je tekma za utrditev krajev ob severnem tečaju — namesto za graditev strategičnih točk v njih.

Sovjetska zveza je, ne da bi kršila zakonite interese Norvežke, začela v letih 1944 do 1945 pogajanja z norvežko vlado o potrebi revizije pogodb, ki se nanaša na spitzberško otočje. Namen je bil tudi vprašati za izmenje zavezniške države o pogodbi iz leta 1920. Sovjeti zveza zagovarja načelo mednarodnega sodelovanja in spoštuje sprejetje obvezne ter nima nobenega namena voditi enostransko politiko, katere zagovorniki so izredno aktivni v ameriškem kongresu. Značaj te gonne, ki so sprožili gledje Spitzbergov, nikakor ni mogel neopaženo.

Zelj je bila v ameriškem tisku oglašana, ko je vprašala Norvežka vlada za dovoljenje zgraditvi bojne baze na otočju Spitzbergen.

V carski Rusiji je bilo to otočje pod njenim kontrolo. Zmagoviti zavezniški so se v Versaillesu zavedali njegove važnosti in zaključili, naj bo v bodoče pod kontrolo Norvežke, ker se nahaja tik njenega severnega konca.

Sovjetska unija je pozneje dobila nekaj koncesij nazaj, toda pogorno, da na njemu niso zgradili nikakršnih utrdb. Tako je v to pristala, ker je bila vesela, da so zavezniški Angleži, Francuzi, Američani, Japonci, Poljaki in Čehi nehaj s intervencijo v njenih mejah.

Po minuli vojni pa je Moskva Norvežane vprašala, — kaj, ako se bi tiste določbe sedaj spregledalo, ker Sovjetska unija potrebuje baz, da ne bo zajeta z utrebami njenih današnjih sedil in posebno s strani Zed. držav še bolj kakor pa je bila po prvotni svetovni vojni.

Norvežka vlada je bila baje pri volji ugoditi. Norvežki parlament je o tem razpravljal na tajni seji. Nato je sklenil, da se aplikacijo Moskve ne ugoditi.

Tolmacijo, da je to Norvežka storila na pritisk anglo-saške diplomacije, kar je več kot verjetno. A Moskva od svoje namere seveda ne bo odinehalo.

Kaj misijo v Rusiji o tem? "Izvestja" v Moskvi, ki so poludrago glasilo sovj. vlade, pišejo med drugim:

"Sovjetsko-norvežka pogajanja o spitzberških otočkih so dala britanskemu in ameriškemu reakcionarnemu tisku povod, da je zacet ostro in hinavsko gajo.

Reakcionarni tisk se je že poslužil vseh sredstev, ki se jih običajno poslužuje ob takih prilikah. Svedski list "Tagens Nyheter" se skuša dobrati svojim anglo-ameriškim pokroviteljem in histerično vpije ter zatrjuje, da sovjetske baze na severnem oceanu predstavljajo "naperen samokres" na srce Združenih držav. Začetniki te burne gonje pa so pozabili zelo važno okolino.

Dosedaj je bilo spitzberško otočje formalno odvisno od pogodbe, ki se je sklenila v Parizu 9. februarja 1920. Velika Britanija, Združene države in Francija, Združene države so takrat zavzemale znano stališče proti Sovjetski zvezi, so imeli glavno vlogo pri sklenitvi te pogodbe. Takrat se jim je zdelo potrebno, ne ozirati se na interes mlade sovjetske republike, čeprav je s teritorijalnega in gospodarskega vidika imela Sovjetska zveza neoporečne interese na Spitzbergih.

Razen tega so države podpisnice imele za potrebo vključiti v pogodbo o spitzberških otočkih tudi Medvedji otok, ki je bil sovjetski. Devetič

PRIPOVEDNI DEL

WANDA WASILEWSKA:

Iz ljubezni

Ta roman smo lanj v eni številki že pričeli, a ker nismo dobili pravočasno dodatnega gradiva, smo morali — naravno — z njim prenehati že po prvi številki.

Pozneje se nam je posrečilo dobiti še ostali del.

Wanda Wasilewska je pisateljica poljske narodnosti, ki je med vojno živila v Moskvi. Bila je ena glavnih pobornic za predstitev poljskega naroda. Ob enem je bila tudi v vodstvu poljskega osvobodilnega gibanja, namreč takega, ki ne bi tišalo načaj v stari red temveč v bodočnost — v tako, ki naj bo ljudstvo v korist.

Marija je slegla svojo belo bolničarsko haljo. Odpala je piwo in pritekel je tenek curek vode. Njeno štiriindvajseturno dežurstvo se je bližalo koncu. Zunaj je bilo še temno, vendar je že bilo videti obrise drevja na komaj vidno bledečem nebesnem svodu. Marija je s prijaznim pogledom pozdravila novi dan. Pomisilia je, da bi bilo prijetno iti poš domov, če bi ne dela. Ali pa bi kljub temu šla, da bi čutila na obrazu hla-

Marija si je brž obrisala roke in spet oblekla haljo. Nestrpo je pretrgala pentlje, ki so se zmotale.

"Oprosti, prosim, gotovo si zelo trudna, ampak..."

"Ne govori neumnosti, Raja, pojdiva!"

Dolg hodnik, pokrit s temno-rdečo preprogo. Priprta vrata bolniških sob. Duh po zdravilih. Nekoga so nesli na nosilnici. Neko je hitro tekel v operacijsko dvorano.

"Jaz ne opravim nič pri njem," je skušala pojasnila Raja in brezmočno razprala roke. Marija je ni poslušala. Odpala je vrata v majhno sobico in jih spet naglo zaprla za seboj. Dve bolničarki sta se sklanjali nad posteljo in držali ranjence ter mu v presledkih nekaj dopovedovali. Ranjenec se jima je trgal iz rok — bela mumija, ovita s povojem.

"Nočem, nočem, slišita nočem! Ne potrebujem vaju, nikogar ne potrebujem! Pojdita ven, mrihi!"

Marija je prav po tistem prisla do njega in mu položila roko na obvezano glavo. Izpod debeleih belih plasti obvez je je mračno pogledalo temno oko.

"Kaj pa je?" je vzkipel ranjene, a opazila je, da jo je spoznal, takoj je utihnil in se nehal premetavati.

"Kaj pa počneš? Ali te nisram? Kaj pa misliš?"

Pokimala je bolničarkama, da naj odideta. Razumeli sta in brez sumna izginila za vrat.

"Stokrat sem že povedal... saj sem povedal, ali ne?"

Glas se mu je zvišal, zvenel,

v njem so se zasišali grozeti,

toni, pripravljeni preiti v histično vpitje.

"Kaj pa si tako pametnega povedel?"

"Ne maram, ne maram vaših obvez, vaših injekcij, vaših operacij, zdravnikov, bolnišnic!"

Ne maram! Kakšno pravico imate, kdo vam je dovolil? Jaz ne maram!"

Sedla je na stol poleg postolje, ne da bi vzel roko z njegove omotane glave.

"Kaj bi pa rad, ti trma?"

"Ničesar ne maram, ničesar,

slišite! Umreti hočem, pravico imam do tega. Zakaj se norčuješ iz mene?"

"To je zelo preprosto — umrešti!" je tiko reška. "Seveda, živeti je teže. Ampak ti moraš živeti in živel boš."

"Ce pa nočem. Čemu sedite

tu, sestra, izgubljate čas, mi postavljate straže, ali je tu ječa ali kaj? Vprašam vas — ječa?"

Predvidno in nežno je potegnila z roko po belih povojih in se mu mehko nasmejhnila. Izpod obvez je je pozorno gledalo planete edino oko.

"Dragi moj Vasja! Pozdravljam te iz vsega srca, in mama in sestrica Frosja in teta in vsi sosedje. Želo sem vesela, ker že vem, kje si, in v tem vsoj naslov. Zakaj ne pišeš, kar si ranjen? To bi ti rada napisala, da naj bo kakor kolik, omožila se bom s teboj, piši mi, kam si ranjen in čeprav bi postal invalid, ne misli na to, ker je vseeno, jaz sem še vedno taka kot sem bila, zato

ti pišem, da bi ne premišljeval, ampak piši. Pri nas doma je vse po starem, tvoji starci so tudi živi in zdravi in samo tebe vsi čakamo, zato piši, ali pojdeš še na fronto ali že domov. Ce pa je treba, bom jaz prišla po tebe, ker tvojim staršem je težko, jaz pa bom prišla. Se enkrat te pozdravljam in pričakujem pismo, na svidene. Tvoja Olja."

Marija je skrbno zganila obrabljeno pismenje. V široko odprtjem, v strop uperenjem ravnjevem očesu se je vlažno zablestelo.

(Dalje prihodnjic.)

JUGOSLOVANSKI POSLANIK NAS OBIŠČE

Milwaukee, Wis. — Tukajšnji Jugoslovani prirede v nedeljo 23. marca banket, na katerem bo častni gost jugoslovanski ambasador Sava Kosanović. Vršil se bo v dvorani K. of P., 1925 W. National Ave.

Dvorana bo odprta že ob 3. pop., večerja pa bo servirana ob 5:30 pop. Cena je samo \$1.50 za osebo. Tikete lahko dobite pri članjih pripravljalnega odbora in pri tistih članah raznih društev, ki so se zavzeli za razprodajo. In dobite jih lahko tudi v dvorani na dan prirede.

Program bo pester. Nastopila bo pevka zborna "Naprej" in "Sloboda" in med večerjo pa bo do igrale članice kluba Hrvatske Hčere.

Ob tej prilikoi bo poročano, kako je v Jugoslaviji sedaj. In pa o razlikah med sedanjo ter prejšnjo Jugoslavijo. Banketa se udeleže tudi župani mest Milwaukee, West Allisa ter Cudahy.

Torej ne zamudite te redke prilike! Privedite s sabo tudi svoje prijatelje.

Vabi vas vse pripravljalni odbor.

OZNANILO O SEJAH SANSOVE PODRUŽNICE

Milwaukee, Wis. — Seje podružnice št. 56 SANSA se vrše vsako četrto nedeljo v mesecu v Rebrniškovi dvorani, 6th St. in W. Bruce St.

Prihodnja seja bo 23. marca. Začne se pol ure prej kot običajno, namreč ob 1:30 pop. Kot dobrski, zavedni Slovenci, podpirajte SANS. in ne zamudite sejte podružnice, ki so zelo važne.

Odbor za leto 1947 je: Frank Puncer, predsednik; Ant. Demšar, podpredsednik; tajnica in blagajnica Mary Musich, 1917 S. 72nd St. West Allis, Wis., telefon GR 4004; zapisnikar Chas. Kramer.

Nadzorniki, John Jenko, John Perme in Frank Primozich.

Ne zamudite kartne zabave, ki se vrši v nedeljo 27. aprila v Rebrniškovi dvorani.

Mary Musich, tajnica.

PRISTOPAJTE K SLOVENSKI NARODNI PODPORNİ JEDNOTI

USTANAVLJAJTE NOVA DRUŠTVA. DESET

ČLANOV(IC) JE TREBA ZA NOVO DRUŠTVO

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Romani, povesti, črtice in

Poučne in znanstvene knjige

KNJIGARNA "PROLETARCA"

2301 South Lawndale Avenue, Chicago, 23. Illinois

Pesmi, poezijs, igre

Angleške knjige socialne in
znanstvene vsebineRomani, povesti, črtice in
opisiAmeriške povesti, zbirka črtic
slovenskih pisateljev v AmerikiBabilonska žena, (Joe Hocking),
zanimiv roman v dveh delih,
629 str., broš. \$1.75, vez.Boj iz teme, (ruski pisatelj),
broš. 50c, vezana.Besi, (F. D. Dostoevski), roman
v dveh delih, 758 strani, broš.
\$2.00, vez.Belgački biser, povest iz davnih
dov, broš.

Boy, (L. Coloma), roman, broš.

Božična pesem v prozi, (Charles
Lukens), broš.Bole noči—Mali junak, (F. M.
Dostoevski), povest, broš.Bilke, (Marija Kmet), povesti
in črtice, broš.

Blagajna velikega vojvode,

(Frank Heller), roman, broš.

Cvetke, (H. Majar), šopek
pravljice za stare in mlade,
broš.Črni demant, (Maurus Jokati),
broš. \$1.25, vez.Črni panter, (Milan Pugelj),
povest in črtice, broš.Daj nam danes naš vladjanji
kruh, (A. Cerkvenik), povest,
broš.Dalmatiniske povesti, (Igo Kaš),
broš.Dedeček je pravil, (Julij Slapšak),
pravljice v pripovedke, broš.Domäce živali, (Damir Feigel),
vez.Drobček, (Fr. Milčinski), povesti
in črtice, broš.Dva svetova, (Ivan Molek),
povest slovenskega priseljencev,
broš.Don Corca, (G. Keller), roman
broš.Dvoncec, (Karl Ewald), na-
ravoslovne pravljice s slikami,
vez.Filozofska zgodba, (Alojz Jir-
asek), vez.Francija in francosko ljudstvo,
(C. Petelin), splošen zanimiv
oris Francije in njenega ljud-
stva, broš.Fran Baron Trenk, vodja hrvats-
kih pandurov, (G. Pandurić),
broš.Gospod Fridolin Zolna in nje-
gova družina, (Fr. Milčinski),
vez.Hiša brez oken, (Tone Selškar),
socialna povest, broš.Heptameron, (Marg. Valojska),
povest, broš.Hlapec Jernej in njegova pra-
vica, (Ivan Cankar), broš.Humoreske, groteske in satire
(Vl. Azov in Teffl), broš.Jeromkin krog, (A. Koževnikov),
povest za mladino s slikami, iz ruščine prevel I. Vuk, broš.Jug (P. Chocholoušek), zgo-
dovinski roman iz Balkana,
614 strani, vez.Juan Miseric, (P. L. Coloma),
povest, broš.Jurkica Agitčeva, (Ks. Sandor-
Gjalski), zanimiva povest,
368 strani, broš. 65c, vez.Konfesije literata, (J. M. Ma-
char), zbirka spisov, broš.
50c, vez.Kazaki (L. N. Tolstoi), kavka-
ški noveti, broš.Kraljev vitez, (M. Zevaco), zgo-
dovinski roman, 374 strani,
broš. \$1.00, vez.Med potniki in mornarji, (Bjut-
ko Kreft), zanimivi potopisci
fragmenti, broš.Moje življenje, (Ivan Cankar),
broš. 65c, vez.Mož z bratgotine in druge no-
vele, (Jack London), broš.Naša vas, (Anton Novacan),
broš. \$1.00, vez.Novete in črtice, (Milan Pu-
golj), broš.Oraci, (A. Cerkvenik), povest iz
delavskega življenja, broš.Oglejica, ali hudočlana in nedol-
nost, (Fr. Zakrajšek), povest,
broš.Parizki zlatar, (Silvester K.),
povest, broš.Paberki iz Roža, (Ivan Al-
brecht), venček mičnih pove-
stic, (broš).Pingvinški otok, (Anatole
France), broš. \$1.00, vez.Plit zvona, (Leonid Andrejev),
novete, vez.Pravilice in pripovedki, (S. Ko-
šutnjik), broš.Pravilice, (Frank Mičinski),
ilustrirane, vez.Pravovesti o Peteri Valdim, (A.
Petrusevski—I. Steklar),
vez.Pravopev, (Vasilija in druga ra-
sne pripovede, (Cvetko Go-
lar), broš.Povesti, (Rabinorash Tare-
gov), broš.

Povesti, (K. S.), broš.

Predor, (B. Kellermann), so-
cialen roman, broš. 75c, vez.

Razne povesti, broš.

Roka Andraža Podlipnika, (To-
ne Šelškar), socialna povest,
broširana.Rinalda Rinaldi, zanimiva ro-
parska povest, broš.Romance in satire, (M. A. de
Voltaire), broš.Sariščev posnemam, (Etim Kri-
stan), novela, broš.Senca preko pota, (Ivan Jon-
tez), mlčna povest, broš.Spanški testament, (Arthur
Koestler), opis civilne vojne
za svobodo in demokracijo,
broš.Štefka, ali kako je družina Šulja
premagala krijo, socialna po-
vest iz sedanje dobe, broš.Sinovi predmetja, (Mimica Ko-
nič), mlčna povest in delay-
skega življenja, broš.Spomini Krištoferega Popčka,
(Joseph Suchy), čisto vez.Sreča, (Ivan Albrecht), novete,
vez.Slika Doriane Graye, (Oscar
Wilde), roman, broš.S poti, (Isidor Cankar), poto-
pllane črtice, broš.Sestuti stolpa, (Ivan Molek), po-
vest iz dobe velike ameriške
krize, broš.Sosedje in druge novete, (A.
P. Jehov), broš.Sireno tulija, (A. Rožmanec),
povest iz delavskih bojev,
broš.Srečoljubec, (H. Majar), po-
vest, broš.Stareinske pripovedke, (Jos.
Suchy), z slikami, broš.Stepni kralj Leš in hiša ob
Volgi, (Stepnjak-Turgenjev),
broš.Taki si ljudje (Roger Martin du
Gard), roman s francoskega
podnelza, broširana.Taras Buliba, (N. Gogolj), sa-
tirična povest, broš. 60c, vez.Tri povesti (L. N. Tolstoj),
(Jetnik v Kavkazu, Starač,
Koliko zemlje potrebujeta člo-
vek), broš.Tri novete, (Miguel Cervantes),
broš.Udovica, (I. F. Tomic), zani-
miva povest iz 18. stoletja,
329 strani, broš. 65c, vez.Veliko mrevljilje, (Ivan Molek)
povest iz življenja sloven-
skih delavcev v Ameriki,
broš.Vitez, ki rdeče sile, (A. Du-
mas), roman iz časov fran-
coske revolucije, 499 strani,
broš. 75c, vez.Včeraj je bila, jutri bo, (Her-
mann zur Mühlen), pravljice
za mladino, z slikami, broš.Vrtnar, (R. Tagore), zbirka mi-
čnih črtic, vez.Zapiski in certeza doma, (F.
M. Dostoevski), v dveh de-
lih, broš. \$1.25, vez.Zelenjava reka, (A. Serafinovič),
romant. iz civilne vojne v so-
vjetski Rusiji, brš. \$1.00, vez.Zelenja pot, (Jack London),
socialen roman v dveh de-
lih, broš.Zivljeno in eksperimenti Jaka-
va, (M. Tichendorf), broš.Zlato telo hinduskega spredka, (Ja-
nez Samoilov), broš.Zmotni in končni gospodinjski
paviljoni, (Ivan Zoren), broš.Zvezek, (Ivan Čebulja), zapiski
za mladino, z slikami, broš.

Zvezek, (Ivan Čebulja

Vprašanje slovenske Koroške

MIRKO G. KUHEL, tajnik SANSA.

(Nadaljevanje.)

IV.

Vse je ostalo, kakor je bilo

Zgodilo se je nekaj nepričakovanega. Danes se mora Koroška več nego leta in pol po koncu vojne in zlomu fašizma še zmerom boriti za svojo svobodo. Usoda koroških Slovencev je v tem pogledu prav tako tragična in pretresljiva, kakor je usoda primorskih Slovencev. Koroško ljudstvo doživlja pod angleško zasedbo stvari, ki zvenijo kakor pravljica. Dovčerajšnji sovražniki uživajo potuho in zaščito, koroški Slovenci, ki so se z orojem v rokah borili za zmago veznikov, pa so se zopet znašli v stanju, ki ni v ničemer boljše, nego je bilo stanje pod režimom krvoljutnega fašizma.

Avstrijski službeni in polslužbeni tisk meni, da je vprašanje koroških Slovencev že davno rešeno. Ministrji naglašajo, da se narodnostne manjšinske pravice koroških Slovencev najbolje zagotovljene. In vendar je orožništvo na Koroškem preza posloeno s hišnimi preiskavami pri Slovencih. Ob takih preiskavah zmerom nekaj neznanega iščejo in ničesar ne najdejo. Toda to ne zadržuje koroških orožnikov, da ne bi zavedni Slovencev — "za vsak primer" — za nekaj dni zaprli. O kakšnem procesu proti njim ne more biti niti duha, niti sluga, ker ni za to nobenih stvarnih pogojev. Zaradi tega ne moremo smatrati, da bi bile te večne hišne preiskave in zapiranja kaj drugačega nego sistem policijskih šikan v smislu svoječasnih Hitlerjevskih metod. Okupacijska oblast na Koroškem ravna tako, kakor da ne bi hotela vzeeti na znanje dejstvo, da živi na Koroškem slovenska narodnostna skupina. Niti pravice dvojezičnosti ne uživajo koroški Slovenci pri svojem občevanju s predstavniki oblasti in uradov. Ravno zaradi te pravice se je Avstrija v vprašanju Južnih Tirol tako hudo pritoževala napram Italiji. Koroški Slovenci ne morejo izdajati svojega glasila na Koroškem, temveč so morali prenesti njegov tisk na Dunaj. Slovenska krajevna imena na oblastva ne obstajajo. V Šolstu je utravkistично (dvojezično) načelo sicer priznano, vendar pa je ta pristanek le teoretičnega pomena. Uveljavljane načela dvojezične šole je preprečeno zaradi prisstranske personalne politike šolskih oblastev, ki odpuščajo slovenske napredne učitelje, in ki pošiljajo v slovenske vasi učitelje, ki slovenčine niti ne razumejo. Po večini so ti učitelji nekdanji pristaši Hitlerjeve nacionalno-socialistične stranke.

Koroški Slovenci so se svoj čas lahko ponašali z lepo razvitim omrežjem zadružnih organizacij, katerih imetje pa je bilo v času nacističnega nasilstva zaplenjeno. Doslej pa še niso mogli doseči, da bi bila lastnina vrnjena v roke predstavnikov slovenskega zadružništva. Na stotine in stotine koroških Slovencev je bilo oškodovanih zaradi krutega postopanja nacičnih organov. Zaman čakajo na to, da bi bili deležni drobtine zadoščenja ali povračila. Na zasedanju koroškega deželnega zborna je poslanec Kazianka predložil strahotno stisko, v kateri so se znašli slovenski kmetje, ki so bili pod nacističnim režimom preseljeni in ki so se po koncu vojne vrnili domov. Toda njihova posestva jim doslej še niso bila vrnjena. Le s težavo so si prizorili možnost, da smejo na svoji zemlji delati, ker so njihova posestva formalno še zmerom zaplenjena kot last nekdanjega rajha. Dobili so nekaj živine, toda nacistično usmerjeni oblastni organi prihajajo rekvirirati njihovo živilino. Poslanec Kazianka je ob sklepu svojih izvajanj izrazil odločno zahtevo, da se napravi konec temu nevzdržnemu stanju.

Poslanec Tschönenig je v okviru proračunske razprave v koroškem deželnem zboru sprožil vprašanje dvojezičnih šol, ki je ostalo nerešeno. Izrazil je svoje začudenje zaradi tega, češ da po mnenju deželnega glavarja Piescha, ki je nacionističnu trinogu dr. Rainerju obljudil, da si bo prizadeval ohraniti 'nedeljivo Koroške', slovenski učitelji ne ustrezajo na slovenskem področju in da so bili zaradi te-

problem Koroške ne more biti samo ozek slovenski narodnosti problem, marvē gre v tem primeru tudi za vprašanje vtrajne, dokončne borbe proti velikomenskemu imperializmu, proti pojavi reakcije ter za utrditev resnične, ljudske demokracije. V borbi za pravično rešitev vseh vprašanj v zvezi z mirovno pogodbo z Avstrijo ne bo Jugoslavija osamljena, saj ne predstavlja ta borba samo nadaljevanje stoletne borbe slovenskega naroda za priključitev vseh slovenskih področjih k matični domovini, temveč tudi nadaljevanje borbe za okrepitev demokratičnih sil sveta ter za končno likvidacijo vseh ostankov fašizma.

(Dalje prihodnjič.)

Vloga Anglije v novi ameriški vnanji politiki

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Ameriški pokroviteljstvo, je ameriška sfera pomaknjena do sovjetskih mej v Mali Aziji.

"Posojila" drugim deželam

Ameriška vlada se je ob enem zavezala ščititi pred komunistično agresivnostjo tudi Avstrijo, v kateri podpira konservativne krige, kakor jih na Bavarskem in v ostalih krajih ameriške okupacijske cone.

Dalje se je zelo zavzela za pretežiranje konservativne madžarske stranke malih posestnikov, ki je najjača, in imajo najnižji ministri v vladi težave s komunističnimi ter socialdemokratskimi kolegi; in pa s sovjetsko okupacijsko oblastjo.

Ako bo mogla naša vlada ohraniti Madžarsko pod oblastjo omenjene zmerno konservativne stranke, ji bo pomagala ekonomsko in jo zalažala z živil ter drugimi potrebsčinami, dokler si ne opomore v vojnih posledic.

Znatne ameriške pomoči je iz enakih razlogov deležna tudi Italija. Premier Alcide de Gasperi, ki pripada katoliški demokratski stranki, je dobil na svojem obisku v Washingtonu 100 milijonov dolarjev ameriškega posojila in pa zagotovilo, da bo Zed. država Italiji z živili še pomagale v čimvečji meri.

Veliko milijonov nas stane tudi Kitajska, kjer vlada pomaga Čiang Kai-šeku. Japonsko presevajo general MacArthur v demokratično državo pod vodstvom cesarja in pod vlado posušajočega razreda.

V Perziji naša diplomacija podpira perzijski konservativni, fevdalni režim in ga urgira, da ne se udati pritisku sovjetske diplomacije.

Anglija postala "partnerica" druge vrste

Churchill se raduje, da je Amerika vzel toliko teh brig z angleškimi rameni. Toda mnogo drugih angleških politikov in ekonomov gleda ta proces z neveselimi očmi. Stari angleški imperialisti se spominjajo dni, ko so zrli na Zed. države preko rame — prezirljivo, sedaj pa vidi, da postaja ta nekaj mogična Velika Britanija bolj in bolj satelitska ameriške vnanje in ekonomske politike.

Tudi v delavskih in v liberalnih krogih na Angleškem jih je mnogo — posameznih politikov in časopisov, ki Trumanovega govora o novi ameriški politiki se pritožuje, ker je naša vlada

Pevci clevelandskie "Zarje" nastopajo na Proletarčevi priredbi v Chicagu

S. Leo Poljsak, predsednik slovenskega socialističnega pevskega zbora "Zarja" v Clevelandu, sporoča, da nastopajo na priredbi v korist "Proletarca" v nedeljo 20. aprila solisti, dueti in kvartet. In pa da se bo plačalo stroške "Zarjnih" pevcev in pevki iz zborove blagajne.

Pevci in pevke Zarje, ki so že prijavljeni so, Jennie Fatur (sonpran), Alice Tekava (alt), Frank Kokal, Edwin Poljsak basista. Slednji je tudi Zarjin pianist.

Vsi so izbrani pевци. Predvajali bodo slovenske narodne pesmi, nekaj klasičnih in pa zbirko pesmi iz osvobodilne borbe v Sloveniji. Te je zbral v posebni knjižici znani pesnik Mile Klopčič.

Ze ta del koncerta je torej vreden, da v nedeljo 20. aprila pride v dvorano SNPJ.

Značilno je, da ima "Zarja" od ustanovitve svojega zborna začel se je pred dobrimi tridesetimi leti — svoje koncerte, ki jih prireja v Slovenskem narod-

problem Koroške ne more biti proti Rusiji in komunističnim pokretom niso komentirali z odobravanjem.

Boje se, da bo ta preokret napetost med ameriško in sovjetsko vlado še bolj povečal in bo rezultat te tekme za nadvlado in borbe med dvema sistemoma prej ali slej tretja svetovna vojna.

KOMENTARJI

(Nadaljevanje s 1. strani.)

ku (dne 16. marca), da se idej ne more prepovedati. Poudarja, kako velika je zmeda med tistimi, ki se ne morejo pravilno poglobiti ne v vnanje, ne v notranje probleme. In tajnik Schwellenbach je eden izmed njih. Sun ugotavlja, da naj, bi bila ideja večini (v tem slučaju komunistična ideologija) še tako odvratna, s prepovedjo se je ne more zatreći. Vsa zgodovina to dokazuje. Poudarja, da je bilo v strodavnem Rimu tudi krščanstvo prevedeno v brutalno zatiranje, pa je padlo cesarstvo, ne pa cerkev. Med prvo vojno so motali iz občinskih svetov v ameriških mestih socialistične aldermane, iz newyorkške legislature socialistične poslanice in iz zvezne poslanske zbornice kongresnika Bergerja, zatrali so socialistični tisk — toda socialistične ideje niso mogli zatreći. In ko je pretil deželi vsed ekonomsko-krahska kraha popolen polom, se je celo kapitalistična stranka poslužila mnogih točk tako zavzemaščega socialističnega minimalnega programa, da se je izmotala iz nevarnosti.

V Franciji smatrajo, da neglede kakšen mir bo narekan Nemčiji — nevarna mu bo, dokler bo imela 70 milijonov prebivalcev. Zato je francoski vnašni minister Georges Bidault na konferenci velike četverice v Moskvi predložil načrt za izselitev milijonov Nemcev iz Nemčije v druge dežele. Dejal je, da jim je Francija pripravljena odpreti mire, da se pomešajo z njenim ljudstvom, in isto naj store druge zaveznike države. Tako se bi Nemčija v številu prebivalstva skrila in izgubila možnosti za priznavanje v novo vojno. On smatra, da se Francija proti državi, ki ima še enkrat toliko prebivalcev kakor ona, sama ne bi mogla uspešno braniti, "kakor se ni mogla v prejšnjih dveh vojnah z rajhom".

Nemci bi izseljevanje mikalo le v Zed. države, pa tudi v Kanado in nekateri so pri volji iti v Argentino, kjer so že velika nemška naselja. Na delo v Francijo, v Anglijo, na Poljsko in v Rusijo jih ne veseli. Kajti po njihovem mnenju je živilski standard v vseh teh evropskih deželah tudi sedaj nižji kot pa je v Nemčiji. Tega mnenja so tudi ameriški reporterji v Berlinu in v drugih nemških mestih. Pravijo, da ima vse porazu povprečen Nemec še vedno več živežja — to je — višji živilski standard, kot pa ga ima Poljska, čeprav spada med zmagočne dežele. Bidault bo moral torej Nemcem ali preskrbeti izseljevanje na ameriški kontinent, ali pa jih preobraziti, da bodo misili na mir in ga utrjevali, namesto na vojno in se znotravnje pripravljati nanjo.

Ambasador Sava Kosanovič se pritožuje, ker je naša vlada povredovala vse koroške protifašistične organizacije, med njimi celo Zvezko koroških partizanov. Zvezko političnih preganjanec. Zvezko koroške slovenske mladine. Protifašistično fronto koroških žens in Zvezko koroških slovenskih presejencev, kateri namen je skrbeti za one slovenske kmete, delavce ter na predne izobražence, ki so zaradi nasične preselitve pretrpeli ogromno gmotno škodo.

Té okolnosti dokazujojo, da nadaljujejo reakcionarni elementi, ki so na oblasti v današnji Avstriji, s protislovenskimi tradicijami v odnosu do koroških Slovencev ter da sodelujejo pri okrepitvi omajanih ciljev velikomenskega, velegermanskega imperializma.

Koroško vprašanje trka krepko na duri moskovske konference, ko bodo v okviru razprav o mirovni pogodbi z Nemčijo in Avstrijo obravnavali tudi upravljene zahteve Titove Jugoslavije in politično voljo koroških Slovencev po združitvi slovenske Koroške z Jugoslavijo, kjer jim je zagotovljeno svobodno življenje z zagotovljeno ljudi in državljanov. Za Jugoslavijo pa

iz seznama onih dežel, ki potrebujejo živilske pomoči, Jugoslavijo popolnoma izpuštila. Poročila tujih novinarjev, poslana iz Beograda, pripovedujejo, da preti najmanj petim milijonom prebivalstva Jugoslavije žuda lakota, če ne pride pomoč, kajti zaloge, ki so na razpolago, bodo pošle v 30 dneh. Najhujše pomanjkanje je glasom teh vesti v Bosni in Hercegovini. V Washingtonu pojasnjujejo, da ker je Jugoslavija dala Rumuniji 10.000 ton žita, je iz tega sklepali, da ga ima tudi za svoje potrebe dovolj. In sklicujejo se na neki članek v beogradski Politiki, v katerem je baje rečeno, da se bo Jugoslavija do prihodnje žetve lahko prebivalstvo s svojimi sredstvi. Dejstvo je, da je velik del jugoslovanskega ljudstva v hudem pomanjkanju in potrebitno pomoči. Dasi je uradni Washington z Jugoslavijo v hladnejših odnosih kot s katero koli drugo evropsko deželo — bi bilo nič več kot prav, z ozirom na bedne — akò bi za nekaj časa pozabil na politične motive ter rajše pokazal več samaritanstva.

Gover, ki ga je imel predsednik Truman v Kongresu dne 12. marca, se želi ščititi pred komunistično agresivnostjo tudi Avstrijo, v kateri podpira konservativne krige, kakor jih na Bavarskem in v ostalih krajih ameriške okupacijske cone.

Dalje se je zelo zavzela za pretežiranje konservativne madžarske stranke malih posestnikov, ki je najjača, in imajo najnižji ministri v vladi težave s komunističnimi ter socialdemokratskimi kolegi; in pa s sovjetsko okupacijsko oblastjo.

Ako bo mogla naša vlada ohraniti Madžarsko pod oblastjo omenjene zmerno konservativne stranke, ji bo pomagala ekonomsko in jo zalažala z živili ter drugimi potrebsčinami, dokler si ne opomore v vojnih posledic.

Znatne ameriške pomoči je iz enakih razlogov deležna tudi Italija. Premier Alcide de Gasperi, ki pripada katoliški demokratiski stranki, je dobil na svojem obisku v Washingtonu 100 milijonov dolarjev ameriškega posojila in pa zagotovilo, da bo Zed. država Italiji z živili še pomagale v čimvečji meri.

Veliko milijonov nas stane tudi Kitajska, kjer vlada pomaga Čiang Kai-šeku. Japonsko presevajo general MacArthur v demokratično državo pod vodstvom cesarja in pod vlado posušajočega razreda.

V Perziji naša diplomacija podpira perzijski konservativni, fevdalni režim in ga urgira, da ne se udati pritisku sovjetske diplomacije.

Anglija postala "partnerica" druge vrste

Churchill se raduje, da je Amerika vzel toliko teh brig z angleškimi rameni. Toda mnogo drugih angleških politikov in ekonomov gleda ta proces z neveselimi očmi. Stari angleški imperialisti se spominjajo dni, ko so zrli na Zed. države preko rame — prezirljivo, sedaj pa vidi, da postaja ta nekaj mogična Velika Britanija bolj in bolj satelitska ameriške vnanje in ekonomske politike.

Tudi v delavskih in v liberalnih krogih na Angleškem jih je mnogo — posameznih politikov in časopisov, ki Trumanovega govora o novi ameriški politiki se pritožuje, ker je naša vlada

kar ne more biti za službo temveč tudi za probubo mase. Danes pa je mrtilo vzrok temu, da imamo v uniji dvakrat toliko, da celo trikrat več članov katkor takrat.

Ako verujete v poslanstvo "Proletarca", priporočajte ga zanesenem v prijateljem v naroditve ob vsaki priložnosti.

HITROSTI moje električne peči se kar čudim. Vedela sem, da bo električna peč nudila izborno послugo,

čisto in hladno kuhanje, nikdar pa nisem mislila, da je kuhanje na električno tako hitro! Da, čikaške gospodinje, ki kuhajo na električno, so proučile, da ta način kuhanja nudi vso kuharsko hitrost, ki jo potrebujejo

... in še več!

Vrhne plate se hitro segrejo!

Vsaka žena, ki kuha na moderni električni peči, vam bo povedala o čudovitih hitrostih vrhnjih plat ali enot.

Gorkota se prenese takoj... hrana se

A NEW LIGHT ON "CONFISCATION"

The other night we heard a radio commentator deplore the plight of people who live on incomes. "Prices are going up," he intoned. What are people going to do who have come to the later part of their lives with nothing to depend upon but incomes which can not be increased along with wages?"

Well, we don't know exactly what they are going to do, but we do know what is happening to such people.

Their capital is being confiscated.

That's an ugly word, isn't it? It is a word that has been hurled against Socialists for as long as we can remember. When we argued that the means of producing and distributing the necessities of life should be owned by everybody and that nobody should be permitted to collect anything simply because he already owned something, we were asked whether we were going to pay the present owners or whether we proposed to "confiscate" what good citizens owned.

Now it appears that there's more than one way to take people's wealth away from them. One way—the way that everybody understands—it to just grab it and keep it—like a purse snatcher does to property or like the government does to human beings who are drafted in time of war.

Another way to confiscate is to permit people to keep what they have but take away its value.

It's the latter way that is now in process. Every time prices go up the wealth of interest-takers is disappearing. Every price rise means a decline in buying power for people who live on New Deal "security" incomes or on their own savings.

Now you see it; now you don't. That's the experience of people who have been looking forward to an old age of plenty and ease. Many now realize that, somehow, they aren't going to have enough to last them unless they die sooner than they had intended. There will be others feeling the results of confiscation with every new advance in prices.

No, we aren't writing this to make anybody feel bad or to express our sympathy for the victims of confiscation.

Our purpose is to call attention to the fact that it isn't Socialism that is doing the dirty work, but capitalism. Not the Socialists, but the capitalist economy, is the confiscator of security.

It's as we have noted on previous occasions. Humanity is suffering all the evils that were once denounced as the result of Socialism—without getting the benefits of Socialism. The defenders of capitalism are losing out. They're the victims of the economic system to which they held too long.—Reading Labor Advocate.

LOOKING AHEAD

By Len De Caux

The little storekeeper was scared to death when two tough mugs walked into his store, deliberately spoiling some of his goods and began pushing him around, with threats of worse damage and violence if he didn't "come across."

He was almost relieved when a third and smoother character followed and said: "Lay off the rough stuff boys. Don't you know how to treat a gentleman?"

"I can see you need protection, mister. I wouldn't want these boys to get real rough with you. I believe in moderation. So I know you're going to be smart and pay for your protection."

Far be it from us to suggest that any of the eminently respectable NAM leaders, publishers or Congressmen responsible for anti-labor strategy bear any resemblance to racketeers.

But maybe they got some ideas on smart tactics for putting over union-breaking legislation from going to gangster movies and seeing scenes like the one above.

Politics and Personalities

Sen. James E. Murray, Montana Democrat, is convinced that the nation will be shocked by disclosures if the Senate Small Business committee digs deeply into newsprint monopoly practices. Basing his views on a hitherto secret report of the Federal Trade commission, Murray charged that a free competitive press was being menaced by "three groups of corporate giants—the big newspapers, the mass magazines, and the great mill operators—who control the newsprint industries and make all decisions on prices, production and distribution."

Drew Pearson, Washington gossip columnist, has boomerang hat on his hands. Recently in a radio newscast for his sponsor, Frank H. Lee, large hat manufacturer, Pearson made a prediction on John L. Lewis and the coal strike. The prediction proved false. Pearson sent Lewis a free hat. Lewis promptly sent the hat back because Pearson's sponsor is a non-union manufacturer and his hats bear no union label.

I know of no safe depository of the ultimate powers of society but the people themselves, and if we find them not enlightened enough to exercise their control with a wholesome discretion, the remedy is not to take it from them, but to inform their discretion by education.—Thomas Jefferson.

Shaggy, baggy, professional Senator Ball is one of the boys who is pulling this legislative rough stuff.

Frankly admitting he is out to weaken the unions, Ball has introduced bills to outlaw all union security and impose the open shop; to destroy national unions on the pretext of banning "industry-wide bargaining;" and to amend the Wagner act into a strikebreaking instrument for the frustration of collective bargaining.

Obligingly, the press has played up these three measures. The very simplicity of their extreme union-busting character has helped to concentrate public attention on them.

Meanwhile, the tough guys of the House, Hoffman, Smith and their ilk, are preparing for their innings before the House labor committee, with threats to cut the unions to pieces and trample on every one of labor's rights.

When the top strategists feel that labor and the public have been sufficiently "softened up" by this

THE MARCH OF LABOR

BANDWAGON

(From the New Republic)

"Lesser Breeds without the Law" The killing of a British senior officer (in Pola, Venezia Giulia) shocked Allied forces, who believed that if violence occurred it would probably be confined to the rival racial groups.—From the New York Times.

Forearmed

"It (Russian-language instruction) will be an instrument for peace and an invaluable weapon in war. We were handicapped by our lack of knowledge of Japanese when war with the Japanese broke out."—Theodore Huebener, director of foreign languages in the New York City school system, quoted in the Brooklyn Eagle.

Keepsake

Colonel Edward J. Murray, under arrest for smuggling more than \$210,000 worth of diamonds and other precious stones into the country from Japan, said today that he regarded them as "legitimate souvenirs."—Lawrence E. Davies in the New York Times.

Shades of the Founding Fathers:

Many of these Democrats come from the South, where the fires of the Washington and Jefferson tradition still burn brightly. These Democrats will be found voting with their Republican brethren from the North on issues involving fundamentals.—David Lawrence in his syndicated column.

It's a Grand Old Flag

These theatre suits are wonderfully American, designed beautifully for an American way of life. And that way means cafe life, going to bars and restaurants and smart public places which must be reached via the public street.—From an article by Mary Hampton in the Fresno Bee.

Bible Lesson

That it would be "repugnant to the mind of Christ for the Protestant Episcopal church to unite with the Presbyterian church" is an opinion expressed in a minority report of the Joint Commission of Approaches to Union to be presented at the triennial general convention of the Protestant Episcopal church at Philadelphia.—From the New York Times.

Rugged Individualism

"What most returning servicemen want is not government unemployment insurance or other feather-bedding, but to be let strictly alone to make their own way." Major G. Adams, director of Young Republican Activities, said yesterday.—From the Los Angeles Times.

Sauce for the Gander

"Offices of the Real Property Owners' league, organized to fight OPA rent ceilings, have balked at the attempt of the Melbourne Hotel to raise the organization's rent on its meeting room at a hotel.—From the St. Louis Post-Dispatch.

THE INJUNCTION

"We especially object to government by injunction as a new and highly dangerous form of oppression by which Federal judges, in contempt of the law of the States and the rights of the citizens, become at once legislators, judges and executioners." —Platform of the Democratic Party, 1896.

"The judge issues an ukase which he calls an injunction, forbidding whatever he pleases and what the law does not forbid, and thus legislates for himself without limitation and makes things penal which the law does not make penal, makes other things punishable by imprisonment which at law are only punishable by fine, and deprives men of the right of trial by jury when the law guarantees this right, and he then enforces this ukase in a summary and arbitrary manner by imprisonment, throwing men into prison not for violating a law, but for being guilty of contempt of court in disregarding one of these injunctions." —Governor Altgeld.

HOLDING BACK A LITTLE

A blushing young woman handed a telegram to the clerk, the wire containing only the name, address, signature and one word—"yes." Wishing to be helpful, the clerk explained:

"You may send nine more words for the same price."

"I know I can," acknowledged the maiden, "but don't you think I'd seem too eager if I said it ten times?"

A face that cannot smile is never good.—Martial.

"WHAT IS A LABOR LEADER"?

By Raymond Hofses, Editor, Reading Labor Advocate

From Ruth Taylor, who writes for the labor press, comes a "column" with the heading "What is a Labor Leader?" She answers her own question in seven paragraphs from one of which I now quote:

"The real labor leader knows that once the fight is won for those whom he serves, then antagonism must stop. Once the contract is signed, the "war" is over and his job is to build mutual trust and faith in the pledged word . . ."

I am trying to center attention upon the above excerpt because I am certain that an understanding of it will result in a much-needed comprehension of the difference between trades unionism and socialism—and because I have long been convinced that socialists need to recognize that difference. Above all, there is no intention here of adversely criticising either Ruth Taylor's definition of a labor leader's job or the labor leader who does that job.

However, it is always in order to call a spade by its right name. And on that principle, and by the Taylor definition, it is proper to point out that the job of a labor leader is, not to organize, agitate and educate for a different economic system, but to make the present system function. He will, of course, aim to have it function to the best interests of the workers he represents, but one way or another the wages and profit economy must be kept going.

I submit that the above is a fact that everybody, and especially socialists, need to recognize and frankly admit.

Since the purpose of socialists is to abolish the private-enterprise economy—immediately in such economic areas as have become indispensable to the general welfare, and ultimately to inaugurate a socialized economy under which there will be no private-employer and worker relationship—the superficial thinker may quickly question why Socialists should be unionists.

For Greek Freedom First

President Harry Truman made a strong case for the survival of Greece as a free nation, but he did not show that Greece is in fact free. The point is vital as respects both Greece and Turkey. For unless we reserve our aid for free government which actually represents their people, the course Mr. Truman proposes is indistinguishable from naked imperialism. We cannot accept such a policy with national self-respect, and we cannot make it work.

Mr. Truman asked Congress to put up \$400 million for Greece and Turkey, part of which would be spent to supply and equip their national armies. He asked authority to dispatch civilian and military personnel to supervise use of the funds and instruct the governments in their duties.

Such a far-reaching program means one thing if applied to getting a free people on its feet, and another if designed to bolster reactionary and semi-Fascist governments which hold their people in bondage. In the latter case, we would occupy the indefensible position of supporting any regime so long as it is anti-Russian, and worse yet, the position of backing ruthless suppression of popular liberties. In such circumstance all our talk of serving the "free democracies" would be reduced to a tragic burlesque.

Not one word did Mr. Truman have to say about attaching any conditions to our proposed assistance that might guarantee the emergence of a genuinely representative government in Greece. He confined himself to the mild comment that we did not approve everything the Greek government has done. That is like saying Fascism is not nice. For this Greek government whose army he proposes to prop and strengthen has attracted to its ranks the same contemptible quislings who served the Nazis during the German occupation. Unless there is a wholesale reform of the government from top to bottom it is a mockery to call it "democratic."

Mr. Truman says the present government represents 85 per cent of the Parliament which was elected last year; but he does not say that those elections were boy-

cotted by most of the Centrist Liberals, the Socialists and the E.A.M. (Communists and Agrarians). He says that foreign observers pronounced the elections fair; but he does not say that they were preceded by a rightist reign of terror which is still going on and which can only be emboldened by the prospect of unconditional access of American dollars and military support.

If the Greek government really represents its people, why is it now in peril of collapse unless rescued by us? For two years the Rightists have been ruling by persecution of the people and with the untried aid of British armed might. Yet guerrilla fighting grows more extensive month by month. To attribute this entirely to an "armed minority" or to outside coercion (evidence of which has not yet been reported by the United Nations commission of investigation), demands proof rather than mere assertion. Mr. Truman did not bother to prove it.

The President's request should not be granted without adequate conditions which assure that we are really helping a free and democratic Greece and not a Fascist Greece. If the British could not impose a Rightist government, we shall not be able to do so either short of undisguised military domination. The American people did not fight the war for that kind of imperialism and they will not support such a policy which, if applied to Greece, must logically be applied clear around the world.

—The Chicago Sun

BRAINS

Uncle Sam is importing brains from Europe—particularly Germany. Some 300 scientists and their wives and families are on the Atlantic, the vanguard of 1,000 who are to be brought to this country to work on military and other projects.

The scientists are under a six-months' contract, but if their work is acceptable they may remain here an additional six months. It is expected that some may be offered permanent contracts with private American firms.